

Dagens krav på kollisionssäkerheten hos ambulanser begränsar sig till en del svepande formuleringar som att "inredningen skall vara så beskaffad att risk för personskada inte uppstår". Denna typ av krav är naturligtvis mycket svår att uppfylla då det inte specificeras vilka kollisionstyper man vill skydda för.

Då VTI genom samarbete med Östergötlands läns landsting och brandförsvaret i Linköping fått överta en äldre ambulans har ett kollisionförsök genomförts i avsikt att belysa några av de problem som föreligger vid en kraftig frontalkollision med en fullastad ambulans.

Ambulansen var en Mercedes 230 av 1970 års modell. Fordonet var besiktigat och i trafik praktiskt taget fram till kollisionsprovet. Före provet monterades 5 provdockor, varav en liggande på båren, in i ambulansen. Samtliga dockor använde befintliga bälten.

Efter kollisionen, en barriärkollision i 52 kmph, kunde konstateras att ingen av de 5 åkande torde ha undgått svåra till dödande skador. Bland de mest markanta iakttagelserna efter provet kan nämnas att ratt och instrumentbräda trängt långt in i kupéutrymmet och att "patienten" lossnat från båren och våldsamt träffat "vårdaren" som var placerad framför båren.

Även om den valda kollisionstypen var våldsam och inte representerade den vanligaste olyckstypen med ambulanser bör det framhållas att det är denna kollisionstyp som är dimensionerande för säkerheten i personbilar. Personerna i framsätet borde alltså ha klarat sig lika bra som i en personbil vilket inte var fallet. Säkerheten för patienten och vårdarna i sjukhytten måste bli en kompromiss mellan vårdbehov och säkerhetskrav.

Analysen av ett enda försök kan givetvis inte leda till några konkreta förslag till åtgärder men flera tänkbara åtgärder diskuteras i detta meddelande vars avsikt bland annat varit att initiera en utveckling inom området.